

добро. Съ упованіе на Бога, съ чувството на правдѣтъ, съ любовь междуособна, съ пълно помежду ни съгласіе и довѣріе, ный ще можемъ да вървимъ напредъ, да ся ползуваме дѣйствително, и да прѣдадемъ най послѣ на грядущитѣ слѣдъ насъ поколѣнія една добръ устроена и добръ развитъ православна Българскѣ църквѣ, достойна за всяко похваленіе и за всеобщо почитаніе. Съ тѣя жарки молитвования вы привѣтствуваме повторително, възлюбленніи въ Христѣ чада наши. Нѣ дано Всевишній Богъ, пострадавый, погребенъ бывый и възкръсый прѣзь тѣя всепочитаемы и святы дни, който всякога е покровителствуваъ вѣрныятъ Нему Българскый народъ. Той дано намъ бѣде непрестанно и за напредъ невидимъ водитель въ всичкитѣ ны дѣла! Богъ же мира да освѣтитъ Васъ всесовершенныхъ, и духъ Вашъ цѣль и душа и тѣло непорочно да сохраняется въ пришествіе Господа нашего Іисуса Христа, Егоже и благодать да бѣдетъ съ вами. (Солун. Г. Е! 22).

Цариградъ — Ортакою 11 Априлія 1872.

**Аноимъ МИТРОПОЛИТЪ ВИДИНСКЫЙ и
Екзархъ Българскый.**

